

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 6. novembar 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 6. novembra 2012.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO SEDAMDESET ČETVRTOM ZAHTJEVU
ZA KRŠENJE OBJELODANJIVANJA**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Sedamdeset četvrtom zahtjevu za utvrđivanje kršenja obaveze objelodanjivanja: Demurenkov materijal", podnesenom od strane optuženog 22. oktobra 2012. (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku s tim u vezi.

1. Argumentacija

1. U Zahtjevu optuženi tvrdi da je tužilaštvo prekršilo pravilo 66(B) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) svojim propustom da blagovremeno objelodani dva dokumenta (dalje u tekstu: Dokumenti) koja je potpisao prvi svjedok odbrane, Andrej Demurenko (dalje u tekstu: Svjedok).¹ Optuženi tvrdi da su mu Dokumenti bili objelodanjeni 19. oktobra 2012, odnosno dva dana po završetku svjedokovog svjedočenja.² Optuženi traži da Vijeće hitno zaključi da je tužilaštvo prekršilo svoju obavezu objelodanjivanja na osnovu pravila 66(B).³

2. Optuženi napominje da je 8. februara 2012. Vijeće naložilo tužilaštvu da 9. maja 2012. radi pregleda stavi na raspolaganje sve dokumente koje su određene identifikovane osobe sastavile u vezi s događajima u Bosni i Hercegovini od 1992. do 1995, kao i to da je Svjedok bio jedno od tih identifikovanih lica.⁴ Dana 14. septembra 2012, tužilaštvo je obavijestilo optuženog da je uslijed tehničke greške propustilo da objelodani 63 dokumenta čiji je autor dotični svjedok.⁵ Optuženi tvrdi da nije podnio zahtjev u vezi s kršenjem objelodanjivanja za 63 dokumenta koji su mu objelodanjeni prije svjedokovog

¹ Zahtjev, par. 1.

² Zahtjev, par. 2.

³ Zahtjev, par. 8.

⁴ Zahtjev, par. 3, gdje se poziva na Odluku po zahtjevu za izdavanje naloga da se omogući pregled materijala koji je relevantan za argumentaciju odbrane u vezi sa Sarajevom (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa Sarajevom), 8. februara 2012.

⁵ Zahtjev, par. 5, Dodatak C.

iskaza.⁶ Međutim, 19. oktobra 2012. tužilaštvo je objelodanilo Dokumente i obavijestilo optuženog da do 5. oktobra 2012. nije zatražilo odobrenje davaoca informacija u skladu sa pravilom 70 za objelodanjivanje materijala.⁷ Optuženi tvrdi da je tužilaštvo svojim kašnjenjem prilikom podnošenja zahtjeva prekršilo pravilo 66(B) Pravilnika i prekoračilo rok koji je utvrdilo Vijeće, i spriječilo da Dokumenti budu na raspolaganju tokom svjedočenja svjedoka.⁸

3. Optuženi tvrdi da je tim kršenjem objelodanjivanja oštećen, budući da je mogao podnijeti Dokumente na uvrštavanje u spis kao povezane dokazne predmete da su objelodanjeni prije svjedokovog svjedočenja.⁹ Prema tvrdnji optuženog, Dokumenti su relevantni, imaju dokaznu vrijednost i u skladu su sa njegovom "težom da su bosanski Muslimani bili odgovorni za mnoge incidente otvaranja snajperske vatre i granatiranja u Sarajevu", kao i s tvrdnjom da je "bosanska vlada očekivala reakciju međunarodne zajednice i UN-a zbog granatiranja Markala II".¹⁰

4. Kao pravno sredstvo za ovo navodno kršenje obaveze objelodanjivanja, optuženi traži da Vijeće prihvati Dokumente kao dokazne predmete odbrane i da izda opomenu tužilaštvu na osnovu pravila 46(A) Pravilnika "u svjetlu flagrantne prirode kršenja".¹¹

5. Dana 29. oktobra 2012, tužilaštvo je podnijelo "Odgovor tužioca na Sedamdeset četvrti zahtjev za utvrđivanje kršenja obaveze objelodanjivanja: Demurenkov materijal" (dalje u tekstu: Odgovor). Ono tvrdi da bi Zahtjev trebao biti odbačen na osnovu toga što je zasnovan na krivoj predodžbi da su Dokumenti identifikovani 14. septembra 2012. i da je tužilaštvo propustilo da tada zatraži dozvolu na osnovu pravila 70.¹² Tužilac tvrdi da su dokumenti zapravo identifikovani tek "neposredno prije traženja dozvole", te da prema

⁶ Zahtjev, par. 5, Dodatak C.

⁷ Zahtjev, par. 7, Dodatak A.

⁸ Zahtjev, par. 7.

⁹ Zahtjev, par. 9.

¹⁰ Zahtjev, par. 10.

¹¹ Zahtjev, par. 11, 12.

¹² Odgovor, par. 1.

tome nije došlo ni do kakvog kršenja pravila 66(B) budući da je dozvola zatražena čim su Dokumenti identifikovani.¹³

6. Tužilaštvo tvrdi da su Dokumenti pronađeni tek prilikom pripreme za unakrsno ispitivanje Svjedoka i da nisu identifikovani prilikom elektronskih pretraživanja, imajući u vidu da tehnologija optičkog iščitavanja slovnih znakova nije prepoznala Svjedokovo ime i potpis.¹⁴ Nakon što su Dokumenti identifikovani, tužilaštvo je zatražilo hitnu dozvolu za njihovo objelodanjivanje, da bi je dobilo tek 17. oktobra 2012.¹⁵ Tužilaštvo tvrdi da je preduzelo "sve razumne napore kako bi što prije dobilo dozvolu na osnovu pravila 70" i da je "u dobroj vjeri nastojalo da ispuni zahtjev optuženog na osnovu pravila 66(B)".¹⁶

7. Tužilaštvo nadalje tvrdi da optuženi nije oštećen objelodanjivanjem, budući da su "informacije sadržane u Dokumentima već bile u njegovom posjedu" i da bi, shodno tome, zatražena pravna sredstva trebalo odbaciti.¹⁷ S tim u vezi, premda se ne protivi prihvatanju Dokumenta bez posredstva svjedoka, tužilaštvo napominje da su se drugi dokumenti koji "sadrže praktično iste informacije" nalazili u posjedu optuženog u vrijeme kad je Svjedok svjedočio i da su ili podneseni posredstvom Svjedoka ili da uopšte nisu korišćeni.¹⁸ Konkretnije, što se tiče zahtjeva optuženog za izdavanje opomene na osnovu pravila 46(A) Pravilnika, tužilaštvo primjećuje da je taj zahtjev nepotkrijepljen i da "optuženi nije ni pokušao da dokaže da su uslovi iz pravila 46(A)", koji se odnose na ponašanje individualnog branioca u ovom slučaju ispunjeni.¹⁹

II. Mjerodavno pravo

8. Pravilo 66(B) Pravilnika nalaže da "tužilac mora, kad se to od njega zahtijeva, dozvoliti odbrani da pregleda sve knjige, dokumente, fotografije i predmete koji se nalaze u

¹³ Odgovor, par. 1.

¹⁴ Odgovor, par. 3, 4.

¹⁵ Odgovor, par. 4.

¹⁶ Odgovor, par. 5.

¹⁷ Odgovor, par. 1, 6.

¹⁸ Odgovor, par. 7.

¹⁹ Odgovor, par. 8, 9.

posjedu ili pod nadzorom tužioca, a bitni su (i) za pripremu odbrane ili ih (ii) tužilac namjerava koristiti kao dokaze na suđenju, ili su (iii) pribavljeni od optuženog, ili su mu pripadali. Shodno formulaciji ovog pravila, optuženi bi eventualni zahtjev za pregled materijala prvo trebalo da uputi tužilaštvu i da to pitanje proslijedi vijeću jedino ako takav zahtjev ne bude prihvaćen.²⁰

9. Pravilo 68bis nalaže da Pretresno vijeće može, *proprio motu* ili na zahtjev jedne od strana, odlučiti koje će se sankcije izreći strani koja nije ispunila svoje obaveze objelodanjivanja po ovom Pravilniku. Pri utvrđivanju odgovarajućeg (eventualnog) pravnog sredstva, Vijeće mora ispitati da li je relevantnim kršenjem optuženom nanesena šteta.²¹

III. Diskusija

10. U Odluci u vezi sa Sarajevom, Vijeće je naložilo tužilaštvu da dozvoli optuženom i/ili članovima njegovog tima odbrane da najkasnije do 8. marta 2012. pregledaju niz materijala pod njegovim nadzorom koji se odnose na neke potencijalne svjedoke odbrane navedene u povjerljivom dodatku.²² Dana 29. februara 2012, Vijeće je usmeno odobrilo Zahtjev tužilaštva da se rok za postupanje po Odluci u vezi sa Sarajevom produži do 9. maja 2012.²³ Svjedok je bio jedan od tih potencijalnih svjedoka, pa Dokumenti prema tome spadaju u kategorije materijala koje je optuženi zatražio na osnovu pravila 66(B).²⁴ Tužilaštvo je, prema tome, trebalo da objelodani dokumente optuženom do 9. maja 2012. Vijeće, shodno tome, zaključuje da tužilaštvo nije ispoštovalo rok koji je zadalo Vijeće u Odluci u vezi sa Sarajevom, kako bi se omogućio pregled Dokumentata na osnovu pravila 66(B). Međutim, Vijeće isto tako zaključuje da optuženi nije oštećen spomenutim propustom, imajući u vidu da je materijal vrlo sličan tim Dokumentima uvršten u spis

²⁰ Odluka u vezi sa Sarajevom, par. 7, gdje se poziva na Odluku po zahtjevu optuženog za pregled i objelodanjivanje, 9. oktobar 2008, par. 4.

²¹ *Tužilac protiv Kordića i Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-A, Presuda, 17. decembar 2004., par. 179; *Tužilac protiv Blaškića*, predmet br. IT-95-14-A, Presuda, 29. juli 2004., par. 268.

²² Odluka u vezi sa Sarajevom, par. 20.

²³ T. 25473-25474 (29. februar 2012).

²⁴ Odluka u vezi sa Sarajevom, Povjerljivi dodatak A, str. 3.

preko Svjedoka i da će optuženi takođe imati brojne mogućnosti da predoči Dokumente tokom preostale faze izvođenja dokaza odbrane, ako se na to odluči.

11. Budući da optuženom nije nanesena šteta, nema ni osnove da mu se odobre tražena pravna sredstva. Kao što je gore navedeno, nema razloga da se Dokumenti prihvate u ovoj fazi kao pravna sredstva zbog propusta tužilaštva da ispoštuje Odluku u vezi sa Sarajevom. Premda optuženi traži donošenje hitnog zaključka da je tužilaštvo prekršilo svoju obavezu objelodanjivanja na osnovu pravila 66(B) Pravilnika, Vijeće zaključuje da do takve povrede nije došlo. Vijeće smatra da, imajući u vidu način na koji je formulirano pravilo 66(B), do kršenja pravila može doći samo ako tužilaštvo odbije dozvoliti optuženom da pregleda tu identifikovane materijale. U ovom slučaju, premda se tužilaštvo nije pridržavalo roka koji je zadalo Vijeće u Odluci u vezi sa Sarajevom, ne može se reći da su prekršene odredbe pravila 66(B), s obzirom na to da je optuženi dobio pristup materijalima koje je tražio, premda sa zakašnjenjem.

12. Što se tiče zahtjeva optuženog da se tužilaštvu izda opomena na osnovu pravila 46(A) Pravilnika, Vijeće napominje da je optuženi propustio da pokaže da je takvo upozorenje opravdano. U tom smislu, Vijeće je uvjereno da je tužilaštvo djelovalo u dobroj vjeri i da je do ranijeg propusta da se identifikuju Dokumenti došlo uslijed tehničkih ograničenja koja su onemogućila vođenje kompjuterskih pretraga putem prepoznavanja Svjedokovog imena ili potpisa na Dokumentima.²⁵ Vijeće se isto tako uvjerilo da je tužilaštvo zatražilo dozvolu na osnovu pravila 70 i objelodanilo Dokumente čim su oni identifikovani i da u tom pogledu nije došlo do nerazumnog kašnjenja.

IV. Dispozitiv

13. Iz gorenavedenih razloga, Pretresno vijeće, na osnovu pravila 54, 66(B) i 68bis Pravilnika, ovim **ODBIJA** Zahtjev.

²⁵ V. takođe Odluka po zahtjevima optuženog broj 37-42 u vezi s kršenjem odredbi pravila o objelodanjivanju i djelimično suprotno mišljenje sudije Kwona, 29. mart 2011, par. 37, gdje Vijeće zaključuje da je, u nedostatku striktnog roka za rješavanje zahtjevâ, na osnovu pravila 66(B), nije bilo kršenja obaveze objelodanjivanja.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 6. novembra 2012.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]